

Open unto us the gates...

A collection of readings and songs

Open unto us the gates,
in the hour of closing the gates,
for the day is passing away.
The day is turning away,
the sun is setting.
May we now come into your gates.
God, please have compassion.
Forgive us.
Pardon us.
Have mercy.
Grant us atonement.
Help us to conquer our wrongs.

פֶּתַח לָנוּ שַׁעַר
בְּעֵת נְעִילַת שַׁעַר
כִּי פָנָה יוֹם
הַיּוֹם יִפְנֶה
הַשֶּׁמֶשׁ יָבֵא וַיִּפְנֶה
נְבֹאֵה שַׁעֲרֶיךָ
אָנָּה אֵל נָא
שָׂא נָא
סְלַח נָא
מַחֵל נָא
חַמֵּל נָא
רַחֵם נָא
כְּפַר נָא
כְּבֹשׁ חַטָּא וְעוֹן.

The Gate/ T. Carmi

The day is fading.
The gate is swinging shut.
Oh, what a terrible cry!
Can't you hear it?
Open it! Open it!
Someone is trapped in the gate.

היום פונה / ט. כרמי

היום פונה,
השער ננעל.
הו, איזו צעקה נוראה.
האם אינכם שומעים?
פתחו, פתחו,
מישהו נלכד בשער.

When I was a boy, I told my father that I had a distant memory, perhaps a dream, of once sleeping over at my Grandmother and Grandfather's house, when out of sleep, in the middle of the night, I heard, or thought I heard, the sound of singing coming from the direction of the street. I woke for a moment and saw how my Grandfather Meir awoke, went to the window, and sang. My father remarked: "Why of course, you were not dreaming, that is how the *Shamash* from the synagogue would waken grandfather for the *slichot* prayers. He would stand beneath his window and sing:
"Awake, awake! For every night
Your soul alights high, high above
To give an account of its actions
To the creator of evening and morning."
And Grandfather would wake up, go to the window, and reply to him:
He will find it decorated
In a tallith and tefillin
Like a holy bride
Always very early in the morning"

כשהייתי נער סיפרתי לאבא שלי שיש לי זיכרון עמום, ספק חלום, איך שפעם ישנתי בבית של סבא וסבתא, ומתוך שינה, לפנות בקר, שמעתי, או שהיה נדמה לי שאני שומע, קול שירה מהרחוב, והתעוררתי לרגע וראיתי איך סבא מאיר מתעורר, ניגש לחלון ושר משהו. ואבא שלי אמר: ודאי, זה לא חלום, כך השמש של בית הכנסת היה מעיר את סבא לסליחות. הוא היה עומד תחת חלונו ושר:
עורו נא כי בכל לילה
נשמתכם עולה למעלה
ליתת דין חשבון מפעלה
ליוצר ערב ובקר
וסבא היה מתעורר, ניגש לחלון, ועונה לו:
!מצא אותה מקשטת
בטלית ובטוטפת
קמו כלה מקדשת
תמיד בבקר בבקר

Ehud Banai

אהוד בנאי
שימו לב על הנשמה, אתר פיוט

Open unto us the gates
On this quiet day.
Seven years after
The earthquake.
And I do not know how long before
the next earthquake.
Open unto us the gates
Perhaps mercy
And love
Will come through it

Raya Harnik

פְּתַח לָנוּ שַׁעַר
בַּיּוֹם הַזֶּה הַשְּׁקֵט
שִׁבְעַ שָׁנִים אַחֲרֵי
הָרַעַשׁ.
וְאֲנִי לֹא יוֹדַעַת כַּמָּה לִפְנֵי
הָרַעַשׁ הַבָּא .
פְּתַח לָנוּ שַׁעַר
אוּלַי יָבוֹאוּ בּוֹ
הַרְחָמִים
וְהַאֲהָבָה.

רעיה הרניק

Rise and open the door that is shut

Rise and open the door that is shut,
and send to me the roe that is fled.

The day of his coming he shall lie all night between my breasts
there his good smell shall rest upon me.

How looks thy beloved, O lovely bride,
that thou sayest to me 'Take him and send him'!

Is he beautiful, ruddy, and goodly to look on?
That is my beloved and my friend! Rise and anoint him!

Solomon ibn Gabirol , 11th century, Spain, tran by Bernard Lewis

שַׁעַר אֲשֶׁר נִסְגַּר קוּמָה פְּתַחְהוּ

שַׁעַר אֲשֶׁר נִסְגַּר קוּמָה פְּתַחְהוּ
וּצְבִי אֲשֶׁר בָּרַח אֵלַי שְׁלַחְהוּ

לַיּוֹם בּוֹאֵךְ עָדִי לְלִין בְּבֵין שְׁדֵי
שֵׁם רִיחְךָ הַטּוֹב עָלַי תְּנִיחְהוּ

מֵה זֶה דְמוּת דְּוֹדְךָ כְּלָה יִפֶּה-פִּי
כִּי תֹאמְרֵי אֵלַי שְׁלַחְהוּ וְקַחְהוּ

הֵהוּא יִפֶּה עֵין אָדָם וְטוֹב רֹאֵי
רַעִי וְדוּדִי זֶה קוּמָה מִשְׁחָהוּ

**שַׁעַר אֲשֶׁר נִסְגַּר, ר' שלמה אבן גבירול, ספרד,
המאה ה-11**

OPEN THE GATE

Open the gate my beloved— arise, and open the gate:
my spirit is shaken and I'm afraid.
My mother's maid has been mocking me
and her heart is raised against me,
so the Lord would hear her child's cry.
From the middle of midnight's blackness,
a wild ass pursues me,
as the forest boar has crushed me;
and the end which has long been sealed
only deepens my wound,
and no one guides me—and I am blind.

Solomon Ibn Gabirol Translated by Peter Cole

שַׁעַר פֶּתַח דּוּדִי

שַׁעַר פֶּתַח דּוּדִי קוּמָה פְּתַח שַׁעַר
כִּי נִבְהַלָה נַפְשִׁי גַם נִשְׁעַרָה שַׁעַר

לִי לַעֲגָה שִׁפְחַת אִמִּי, וְרָם לְבָה
יַעַן שָׁמַע אֶל קוֹל צַעֲקַת נַעַר

מִנִּי חֲצוֹת לַיְלָה פָּרָא רֹדְפִנִי
אַחֲרַי אֲשֶׁר רָמַס אוֹתִי חֲזִיר יַעַר

הַקֶּץ אֲשֶׁר נִחַתָּם הוֹסִיף עָלַי מִכְאוּב
לְבִי, וְאִין מִבֵּין לִי וְאֲנִי בַעַר

שַׁעַר פֶּתַח דּוּדִי, ר' שלמה אבן גבירול , המאה ה-11

Before the gate has been closed,
before the last question is posed,
before I am transposed.
Before the weeds fill the gardens,
before there are no pardons,
before the concrete hardens.
Before all the flute-holes are covered,
before things are locked in the cupboard,
before the rules are discovered.
Before the conclusion is planned,
before God closes his hand,
before we have nowhere to stand.

Yehuda Amichai

בטרם השער ייסגר
בטרם כל האמור יאמר,
בטרם אהיה אחר,
בטרם יקריש דם נבון,
בטרם יסגרו הדברים בארון,
בטרם יתקשה הבטון
בטרם יסתמו כל נקבי החלילים
בטרם יוסברו כל הכללים
בטרם ישברו את הכלים,
בטרם החוק יכנס לתוקפו,
בטרם אלוהים יסגור את כפו
בטרם נלך מפה.

יהודה עמיחי

Yehuda Amichai

On Yom Kippur in 1967, I put on
my dark holiday clothes and walked to the Old City of
Jerusalem.
For a long time I stood in front of an Arab's hole-in-the-wall
shop, not far from the Damascus Gate, a shop with
buttons and zippers and spools of thread
in every color and snaps and buckles.
A glorious light and a great many colors, like an open Ark.
I told him in my heart that my father too
had a shop of such threads and buttons.
I explained to him in my heart about all the decades
and the causes and the events, why I am now here
and my father's shop was burned there and he is buried here.
When I finished, it was time for Neilah.
He too lowered the shutters and locked the gate
and I returned, with all the worshippers, home.

יהודה עמיחי

ביום כפור בשנת תשכ"ח לבשתי
בגדי חג כהים והלכתי לעיר העתיקה
בירושלים.
עמדתי זמן רב לפני כוּחַ חנותו של ערבי,
לא רחוק משער שכם, חנות
כפתורים ורכסנים וסילי חוטים
בכל צבע ולחצניות ואבזמים.
אור יקר וצבעים רבים, כמו ארון-קודש פתוח.
אמרתי לו בלבי שגם לאבי
היתה חנות כזאת של חוטים וכפתורים.
הסברתי לו בלבי על כל עשרות השנים
והגורמים והמקרים, שאני עכשיו פה
וחנות אבי שרופה שם והוא קבור פה.
כשסיימתי היתה שעת נעילה.
גם הוא הוריד את התריס ונעל את השער
ואני חזרתי עם כל המתפללים הביתה.

What are the "gates" we want to open, what "gates" we want to close?

